

Пенка Пейковска

*ТВОРЧЕСКОТО ОБЩУВАНЕ МЕЖДУ УНГАРСКИ И БЪЛГАРСКИ ЕЗИКОВЕДИ ОТ
ВТОРАТА ПОЛОВИНА НА XIX В. И ПЪРВИТЕ ДЕСЕТИЛЕТИЯ НА XX В.*

Проследява се процесът на научно взаимодействие между унгарските и българските езиковеди през периода и се установява по какви пътища, с какви форми и в какви аспекти се е извършвало тяхното творческо общуване и какви са неговите реални постижения и приноси в изследването и популяризирането на българския език. Изворова база на проучването е документалното наследство на български учени, което се съхранява в Научния архив на Българската академия на науките и в Българския исторически архив при Националната библиотека. Личната кореспонденция между унгарски и български езиковеди разкрива наличието на двустранен обмен на знания в областта на езикознанието най-напред през 60-те години на XIX в., когато се създава правописът при превеждането и съставянето на пособията за нуждите на българските училища и църква в Банат. Двустранно творческо общуване се осъществява от 90-те години на XIX в. насетне, като то бележи по-голяма активност през 20-те години на XX в. Научното сътрудничеството е главно по въпроси от етимологията на българския език. Като изследват един специфично унгарски аспект – проблемите с чуждите заемки в унгарския език, унгарските езиковеди допринасят значително за установяването на прабългарската съставка в българския език.